

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/258/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110209694
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1110209694.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: B. G., S..D., G. XX, J., zast. Ak Chabadová, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pri starej prachárni 13, proti odporcovi: C., D.. D. O.. M., B. X, J., o zaplatenie 34,52 Eur (1.040,- Sk) , na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 7. februára 2011, č.k. 5C 112/2010-29, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal od odporcu zaplatenia nedoplatku na koncesionárskych poplatkoch za obdobie uvedené vo výpise nedoplatkov odporcu vo výške 1.040,- Sk. Rozhodnutie odôvodnil právne poukazom na ust. § 3 ods. 8 a § 8 ods. 13 zák. č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch a o zmene zák. č. 468/1991 Z.z. o prevádzkovaní rozhlasového a televízneho vysielania v znení neskorších predpisov (ďalej len "zák. o koncesionárskych poplatkoch") a vecne tým, že navrhovateľ vo veci nie je aktívne legitímovaným. Nemal za preukázaný nárok navrhovateľa, o ktorom navrhovateľ tvrdil, že ho nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, uzavretej so D. O., z dôvodu že navrhovateľ k návrhu na začatie konania túto zmluvu nepripojil a ani iným spôsobom nepreukázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia existovala a že odporcovi vznikla povinnosť platiť koncesionársky poplatok. Výkaz nedoplatkov, predložený navrhovateľom nepovažoval za dôkaz, že pohľadávka navrhovateľa v čase postúpenia existovala. Aj v prípade, ak by navrhovateľ takého listiny predložil, nebolo by podľa jeho názoru možné jeho návrhu vyhovieť, pretože mal za to, že navrhovateľ v spore nie je aktívne legitímovaným. Z ustanovenia § 8 ods. 3 zák. o koncesionárskych poplatkoch vyvodil, že osobou oprávnenou na uplatnenie práva na úhradu nedoplatku na príslušnom súde je D. O., preto len tento subjekt je oprávnený domáhať sa nároku na zaplatenie koncesionárskych poplatkov proti odporcovi na súde. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, úspešnému v konaní, náhradu trov konania nepriznal, pretože mu v konaní žiadne nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a jeho návrhu vyhovieť, dôvodiac tým, že okrem výzvy D. O. zo dňa 20.10.2005 na uhradenie nedoplatku adresovanej odporcovi, relevantné dôkazy podpísané zaručeným elektronickým podpisom boli pripojené k jeho elektronickému podaniu na DVD nosiči. Vytkol tak súdu prvého stupňa, že neúplne zistil skutkový stav veci keď nevykonal dôkazy predložené na DVD nosiči k elektronicky podanému návrhu, čo robí jeho rozhodnutie nesprávnym (§ 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Odvolací súd prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné,

keď zistil, že súd prvého stupňa vo veci nepostupoval dôsledne podľa ustanovenia § 115a O.s.p., na zistenie skutkového stavu vo veci samej nevykonal dostatočné dokazovanie, čo bolo dôvodom pre jeho zrušenie podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ a § 212 ods. 3 O.s.p. S prihliadnutím na dvojinštančnosť občianskeho súdneho konania, keďže napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa nebolo možné potvrdiť ani zmeniť bez vykonania rozsiahlejšieho dokazovania, odvolací súd mu vec vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Podľa ust. § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu veci. Účastníci sú povinní navrhovať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhoduje, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.).

Pri skúmaní podmienok stanovených k postupu podľa ustanovenia § 115a O.s.p., účinného v čase rozhodovania súdu prvého stupňa, v konaní, predmetom ktorého je drobný spor, súd pri hodnotení listinných dôkazov postupuje podľa ustanovení § 132 O.s.p. Rozhodnúť vo veci len na základe listinných dôkazov bez nariadenia pojednávania prichádzalo v čase rozhodovania súdom prvého stupňa do úvahy vtedy, ak sa z nich dalo zistiť jej skutkový stav v potrebnom rozsahu, čo predpokladá, že medzi nimi nie sú rozpory a nevyplývajú z nich ani pochybnosti o skutočnostiach podstatných pre rozhodnutie. Účastníci konania ani pri postupe súdu podľa ustanovenia § 115a O.s.p. nemohli byť ukrátení na svojich procesných právach, ktoré im O.s.p., ako aj ústava priznáva.

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p., účastníci konania sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu a na ustanovenie § 120 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná.

Ak účastníci konania neoznačia dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, vychádza súd pri zisťovaní skutkového stavu z dôkazov, ktoré boli vykonané. Účastníka sporového konania podľa uvádzanej úpravy zaťažuje povinnosť tvrdenia v podobe povinnosti uviesť všetky skutočnosti potrebné z hľadiska právnych noriem, podľa ktorých je vec posudzovaná a povinnosť dôkazná spočívajúca v povinnosti označiť dôkazy, ktorými mieni svoje tvrdenia preukázať. Pokiaľ ide o navrhovateľa, tento má povinnosť tvrdenia i dôkaznú, splniť už pri podávaní žalobného návrhu (§ 79 ods. 1 a 2 O.s.p.). Nesplnenie niektorej z týchto povinností má za následok neúspech v spore. V prejednávanej veci však navrhovateľ v návrhu na začatie konania označil viaceré dôkazy, ktoré súd prvého stupňa bez odôvodnenia nevykonal. Z obsahu spisu nie je zrejmé, ako sa súd prvého stupňa vysporiadal s tým, že prílohou návrhu na začatie konania mali byť navrhované dôkazy a ako dospel k záveru, že súčasťou návrhu bola iba výzva Slovenského rozhlasu na úhradu nedoplatkov z 20.10.2005 a zmluva o postúpení pohľadávky. Pokiaľ súd prvého stupňa nemal k dispozícii všetky prílohy k návrhu na začatie konania, neobstojí jeho postup, že nimi nevykonal dokazovanie, pretože pre záver, že určitý dôkaz nie je potrebný pre dané rozhodnutie, je potrebné poznať obsah tohto dôkazu.

Súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti (§153 ods. 1 O.s.p.).

Náležité zistenie skutkového stavu predstavuje proces subsumovania zisteného skutkového stavu pod hypotézu príslušnej právnej normy a tento proces je obsiahnutý v odôvodnení rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Získavanie skutkových poznatkov sa deje prostredníctvom procesu dokazovania. Súd rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré sú povinní navrhovať účastníci na preukázanie svojich tvrdení, a to podľa zásady voľného hodnotenia dôkazov (§ 120 O.s.p.). Zisťovanie skutkového stavu je pre súd základom jeho rozhodnutia. Významné povinnosti patria v rámci dokazovania aj účastníkom konania. Predtým, než súd začne vykonávať dokazovanie, musí určiť, čo je predmetom dokazovania (§ 118 ods. 2 O.s.p.), k čomu slúži príprava pojednávania, pretože súd sa musí na samostatné dokazovania aj náležite pripraviť. Predmetom dokazovania je to, čo má byť preukázané. Vymedzenie predmetu dokazovania vo veľkej miere závisí od účastníkov konania, od ich povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. Súd musí mať vždy jasné, čo sa bude dokazovať a na preukázanie akej skutočnosti sa vykonáva ten ktorý dôkaz. Dôkaz slúži na preukázanie skutočností, ohľadom ktorých nesie účastník dôkazné bremeno.

Právo na spravodlivý proces garantovaný v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR patrí aj navrhovateľovi dôkazu, ktorý by mohol byť jeho nepripustením alebo nevykonaním ukrátený na svojich právach. Ustanovenie § 120 O.s.p. upravuje postup súdu pri dokazovaní odlišne v sporovom a nesporovom konaní. Dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonáva dôkazy, ktoré navrhli účastníci (okrem výnimiek podľa § 120 ods. 1 posledná veta). Prejednacía zásada úzko súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou, vyplývajúcimi účastníkom konania z ust. § 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p. Žalobca musí preukázať skutočnosť, na základe ktorých mu nárok patrí. Dôkazná povinnosť znamená, že účastník musí na preukázanie svojich tvrdení označiť dôkazy.

Podľa § 42 ods. 1 prvá veta O.s.p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, dopĺňať netreba.

Podľa § 129 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) prijaté podania, ktorými sa dáva podnet na začatie konania, podateľňa eviduje pomocou aplikácie. Pod pojmom aplikácia sa rozumejú technické a programové prostriedky schválené Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky určené na spracovanie agendy súdu (§ 2 ods. 5 vyhlášky).

Podľa § 132 ods. 1 vyhlášky pri prijímaní podaní urobených elektronickými prostriedkami podpísanými zaručeným elektronickým podpisom sa postupuje podľa osobitných predpisov (poznámka pod čiarou k tejto vete odkazuje na zákon č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 679/2004 Z.z. a vyhlášky Národného bezpečnostného úradu č. 542/2002 Z.z. o spôsobe, postupe používania elektronického podpisu v obchodnom a administratívnom styku). Takto prijaté podania sa odovzdávajú podateľni na ďalší postup podľa § 129. Takéto podania majú procesné dôsledky a súd ich v konaní musí brať do úvahy. V prípade podaní urobených elektronickými prostriedkami podpísanými zaručeným elektronickým podpisom súd vyhotoví potrebný počet rovnopisov a ich príloh bez toho, aby žiadal náhradu vecných nákladov podľa § 42 ods. 3 O.s.p.

Preto záver súdu prvého stupňa, pokiaľ sa neoboznámil s obsahom príloh k návrhu, ktorý podal navrhovateľ na DVD nosiči, podpísanom zaručeným elektronickým podpisom, je predčasný. Rovnako aj jeho záver o nedostatku aktívnej legitímácie navrhovateľa v zmysle § 8 ods. 3 zák. o koncesionárskych poplatkoch, ktorý bude potrebné vyhodnotiť po doplnení dokazovanie v súvislosti s prípadným preukázaním existencie zmluvy o postúpení žalovanej pohľadávky.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a z dôvodu, že konanie bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala na následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvého stupňa vykonať dokazovanie v potrebnom rozsahu a to listinami, ktoré predložil navrhovateľ elektronickými prostriedkami, podpísanými zaručeným elektronickým podpisom, vykonané dôkazy vyhodnotiť podľa ustanovenia § 132 O.s.p. a vyvodené závery dostatočne odôvodniť v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z ust. § 157 ods. 2 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.